

Verbonden in verdriet

*Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou nabij op al je wegen
met zijn raad en troost en zegen. ...*

*Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden. ...*

*Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen. ...*

*Ga met God en Hij zal met je zijn,
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten. ...*

Lied 416, Liedboek

Tekst Jeremiah Rankin – ‘God be with you till we meet again’. Vertaling Gert Landman

Tranen

Dit lied is een nieuwkomer in de religieuze top honderd. De melodie zing je zo mee, maar mensen worden vooral geraakt door de tekst. Waarschijnlijk omdat deze zo puur is en zo direct bij je binnenkomt.

Ik herinner me dat in de weken na de ramp met de neergeschoten vlucht MH17 boven oorlogsgebied, dit lied regelmatig werd gezongen of geciteerd. En iedere keer als ik het hoorde, raakte het me diep en stonden de tranen in mijn ogen. En dat terwijl alle indringende mediabeelden me veel deden maar zo onwerkelijk waren dat er geen traan loskwam.

Dit lied doet iets met me. En ik vraag me af: wat is het toch dat mij zo raakt en mijn versterkte gevoel in beweging zet? Ach, ik weet het heus wel. In het verdriet om anderen – of dat nu vrienden en bekenden zijn of onbekende slachtoffers van een ramp – trilt mijn eigen levensverdriet mee. Het is verdriet dat naar boven komt om allerlei gebeurtenissen in mijn leven en in het leven van de mensen om mij heen. Vaak vraag ik me dan af: waarom toch is er zoveel lijden, onrecht en verdriet in deze wereld terwijl God dat kan tegenhouden?

Soms brengt het me er bijna toe om Hem de rug toe te keren. Ik kán het niet rijmen: Gods liefde voor mensen en al het lijden en verdriet. Wat is het dan waardoor ik Hem in zulke tijden toch niet vaarwel zeg?

Een arm om je heen

Iets van het antwoord vind ik in dit lied. De sobere woorden vertellen me: God gaat met je mee, iedere dag, in alles wat je meemaakt, in blijde en verdrietige dagen, je leven lang. Hij houdt van je en wil je troosten, Hij wil zijn armen (in beeldspraak: zijn vleugels) om je heen slaan. Hij is er, zelfs in het moment van je sterven en ook daarna.

Dit lied komt niet uit de lucht vallen. De woorden sluiten zo dicht aan op woorden uit de Bijbel dat ik ze door dit lied heen hoor klinken. Paulus, een volgeling van Jezus, schrijft:

Wij horen bij Christus, en Christus houdt van ons. Niets kan dat veranderen. Ook al moeten we lijden, ook al worden we vervolgd of bedreigd. Ook al hebben we honger, ook al zijn we arm, ook al is ons leven in gevaar.

Dit weet ik zeker: door de dood en opstanding van Jezus Christus, onze Heer, liet God zien hoeveel hij van ons houdt. En niets kan dat veranderen: geen engel, geen geest, geen machthebber, geen mens of macht op aarde of in de hemel. Want wat er ook gebeurt, vandaag of in de toekomst, of we nu leven of sterven: God houdt van ons!

Uit het Bijbelboek Romeinen, hoofdstuk 8, verzen 35, 38, 39

Nee, Paulus geeft geen antwoord op mijn vraag waarom er zoveel lijden en verdriet is terwijl God van mensen houdt. Die vraag wordt door allerlei mensen in de Bijbel gesteld en het doet me goed dat ook ik die vraag aan God mag voorleggen. Maar ik proef in deze Bijbelverzen de diepe verbondenheid tussen God en mens. Omdat God dat graag wil. Omdat Hij van ons houdt.

Als iemand er voor je is als je het moeilijk hebt en een arm om je heen legt, kan dat je steun en moed geven om door te gaan. Vooral wanneer de ander uit eigen ervaring weet wat jouw lijden betekent. Je merkt dat de ander met jou mee wil leven. Je bent verbonden in verdriet.

In de woorden van het lied en het Bijbelboek proef ik dat ook: Jezus weet wat het is om te lijden en intens verdriet te hebben. Hij had het op aarde immers niet gemakkelijk. Wat heeft Hij veel meegemaakt aan teleurstelling, verdriet en angst. Hij kent de donkere kanten van het leven en van de dood maar al te goed. Hij weet wat lijden betekent.

Verbonden in verdriet

God weet wat ik doormaak als lijden en verdriet mij overspoelen en Hij slaat als het ware zijn arm om me heen. Ook als ik Hem niet meer zie zitten. Want de liefde van God laat zich niet doven. Paulus zegt: 'niets kan ons scheiden van de liefde van God.'

Niets krijgt zijn liefde voor ons stuk. Ook niet mijn afwerende houding als ik boos en verslagen ben door het lijden in deze wereld. En ergens, dwars daardoorheen, geloof ik dat God zich verbindt met mijn verdriet.

De woorden van het lied brengen dat besef aan de oppervlakte van mijn denken en voelen. Ze dagen me uit om toch, ondanks alles, met God op weg te gaan omdat Hij al lang met mij op weg is gegaan. Ik hoef zijn omarming nooit te missen.

Het is een stille zekerheid die met me meegaat en die me troost.

[Je vindt het lied *Ga met God* op YouTube.](#)
[Zoek op 'Herdenkingsdienst MH17'.](#)

Marike de Reuver-Schuurman

